

federals o de governabilitat —com per exemple en el tema del finançament— les conviccions jacobines dels qui governen el PSOE us deixen una altra vegada amb el cul a l'aire?

— Nosaltres tenim un camí llarg, i jo crec que encara que lentament anem fent passos cap allà on volem anar. En un moment històric vam tenir que fer l'opció de integrar tot el socialisme, evitant el lerruisme, i això, malgrat els costos que ha representat, crec que ha estat positiu. És clar que com a partípeps d'un govern de l'Estat tenim contradiccions amb aquest govern, i de vegades aquestes contradiccions són incòmodes per els nostres plantejaments a Catalunya.

Nosaltres fem un plantejament federalista en dos sentits, cap els pobles d'Espanya, però i també cap els pobles d'Europa. Certament això no sempre es entés o compartit.

— Però el fet és que Catalunya aporta a Espanya més que el que li aporta la Comunitat en els tan sonats fons de compensació, i sembla que quan s'acosten les eleccions el govern de Madrid s'acosta als plantejaments que fan els López Ibarra de torn?

— Sí, però hem de ser conscients que des d'una posició de govern central s'han d'atendre totes les desigualtats i necessitats de l'estat.

— Però el més agreujant és que en comptes de donarnos les gràcies encara ens insulten, i amb aquestes condicions la solidaritat és de massocoques.

— Sí, sí però això és una qüestió d'educació, són uns maleducats.

— Però de fet el PSOE ja va perdre la majoria absoluta en les darreres eleccions, i el que li dóna els diputats necessaris es el PSC, que no oblidem que es defineix com un partit sobirà. No es podria fer valdre més aquest fet?, potser s'hauria de recuperar el grup parlamentari?

— Sí, jo crec que hem d'arribar al convenciment que és absolutament necessari tenir un grup parlamentari, perquè com has dit som un partit sobirà i hem de tenir veu pròpia al Congrés dels Diputats i podem ser solidaris amb un govern de l'Estat però des de la nostra diferencialitat de partit diferent del PSOE, i del fet que tenim un projecte que no és el que ara hi ha damunt la taula, i de què aquest és el nostre projecte de futur, d'allà on volem arribar.

— Tornem a l'àmbit local. Què opines del túnel de Banyà?

— Comunicacions com més i millors, millor!, el túnel és una peça

cabdal de l'esquema de comunicacions de la nostra comarca amb Barcelona i amb Girona i Figueres, per això crec que és molt positiu pel Ripollès en general i per Camprodon en particular. Si a això i afegim que aquest any es faran les variants de Castellfolit i Besalú, i ja s'han fet la de Banyoles i altres hem de concloure que estem fent una bona xarxa. I no oblidem que el MOPU està estudiant la possibilitat de fer Olot-Besalú en quatre vies! el que ens atañaria Girona a 40 o 45 minuts.

— L'ajuntament socialista va fer unes piscines a uns terrenys que la Fundació afirma que va donar exclusivament per a equipament escolar, i ara quan es l'hora d'ampliar l'escola resulta que no hi ha terreny suficient. No va ser la construcció de les piscines una mica precipitada, i electoralista?

— Amb aquest tema molta gent ho té mal entès. En els terrenys que la Fundació va donar es va fer un Pla Parcial, el qual va definir els equipaments d'acord amb la Llei del Sòl i el Reglament de Planejament, i per això a més de l'equipament Escolar hi havia els altres equipaments reglamentats, com l'esportiu.

Per altra banda, la definició de l'espai necessari per fer les escoles és el Departament d'Ensenyament el que el va determinar, l'Ajuntament va facilitar el solar que van demanar. Una altra cosa és el problema d'improvisació que hi ha sempre en aquest país, la culpa en aquest cas no és de l'ajuntament sinó de qui fa les previsions, i per tant del qui té les competències.

— D'acord amb l'opinió d'aquest mes la pregunta és obligada: la SIDA a la Vall?

— El més important és que la gent tingui consciència que la malaltia ja no és pròpia de determinats grups de risc com a homosexuals i drogaaddictes, sinó que en aquest moment és malhauradament a l'abast de tothom, per això el que cal és informació, que el ciutadà sàpiga com ha d'afrontar aquest fet en la seva relació de cada dia, saber quan està en risc i les mesures que ha de prendre. La gent ha de saber que un àrea de muntanya té el mateix risc que qualsevol altra banda, i que potser encara és més greu pel fet que la gent pot estar més desprevinguda. Per això és important que des de tots els mitjans, la Revista, el Casal, les Escoles, s'informi, sense alarmismes, però concientiant a la gent que a tots ens pot tocar de la vora.

— Què ens pots dir de la teva activitat al Casal?

— El cinema és sens dubte una de les meves grans aficions, per això em trobo molt bé a la junta del Casal, tant per aquest fet com pels companys, la gent que hi treballa. Hem d'estar molt orgullosos que Camprodon sigui la comarca més petita de Girona amb un cine, aquest és un fet i un luxe del qual hem de gaudir i que no ens podem perdre.

Després de l'enrenou del Barça-Madrid, no hi ha més remei que preguntar-te: Ets aficionat al futbol?, Creus que el Madrid surt cada any a competir per la lliga amb cinc o sis punts d'avantatge?

— No sóc un gran aficionat al futbol, al menys a nivell del que podríem considerar una afició apassionada, els meus equips són primer el Camprodon, i naturalment com a català simpatitzo amb el Barça, però el cert és que el meu equip de primera divisió és el Saragossa.

— Com és això?

— És una qüestió que ve de petit, suposo que en aquell moment en què tots els nens havien d'ésser d'un equip jo vaig decidir ser del Saragossa per exotisme, i he mantingut aquesta afició, suposo que, per fidelitat, perquè ja forma part de vivències de joventut.

Tornant a la pregunta inicial, jo crec que els àrbits es poden equivocar com tothom, però si la estadística ens diu que les equivocacions afavoreixen regularment un equip, hem de sospitar. No tant per donar uns punts concrets sinó per unes decisions al llarg del partit que poden finalment alterar resultats. Però s'hauria de matitzar que aquesta certa discriminació també es produeix a favor dels equips poderosos respecte dels més petits.

— Finalment la pregunta obligada, amb sinceritat, quina opinió et mereix el PONT NOU?

— Home aquesta opinió donada davant teu pot semblar condicionada, però és la que tinc, i ja l'he manifestat en privat altres vegades. Crec que és molt positiu que el poble tingui un mitjà de comunicació com el Pont Nou, i sóc conscient de l'esforç de la gent que el feu, perquè conec la dificultat de fer aquesta tasca cada mes. Per altra banda des de la perspectiva de donar una informació que ajuda al millor funcionament de la nostra Vall em sembla totalment positiva la vostra iniciativa i desitjo que duri molts d'anys.

X. SURINYACH